

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ο θησαυρός του Βιβλιοπόντικα

εικονογράφηση

ΚΙΑΡΑ ΦΕΝΤΕΛΕ

Μεγάλες χαρές στο σπίτι του Βιβλιοπόντικα και της Τίτας Γραβιέρας. Ένα τρίτο παιδάκι, ένα κοριτσάκι, ήρθε να γεμίσει το σπίτι τους μωρουδίστικες φωνούλες! Όλοι ήθελαν ένα κοριτσάκι.

Δηλαδή όχι κι όλοι. Ο Χαρτοπόντικας και ο Μίμης Κασεράκης ήθελαν έναν ακόμη αδερφό.

- Αχ, θα παίζω με τις κούκλες της κι εγώ, έλεγε η Τίτα.
- Και με τις δικές μας μπορείς να παίζεις! διαμαρτύρονταν τα αγόρια.
- Αχ, θα μου φέρνει ένα ποτήρι νερό, μονολογούσε ο Βιβλιοπόντικας.
- Κι εμείς σου φέρνουμε νερό με το λάστιχο!
- Θα λέμε τραγουδιστά την καληνύχτα.
- Κι εμείς τραγουδάμε, όποτε έχει αγώνα!
- Θα μου φέρνει τις παντόφλες μου όταν γυρίζω κουρασμένος.
- Κι εμείς μόλις γυρίζεις σου φέρνουμε τα εργαλεία... για να μας φτιάχνεις τα παιχνίδια μας!

Η ευτυχία τους κράτησε λίγο. Ο Βιβλιοπόντικας
ένα βράδυ είπε:

– Κοιμήσου, πριγκίπισσά μου, κοιμήσου, Λαδόκολλα...

– ΤΙ; ΘΑ ΠΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΛΑΔΟΚΟΛΛΑ;

ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ!

– Και πώς θα το πούμε, παρακαλώ;

– Θα το πούμε Φέτα!

– ΤΙ; ΘΑ ΠΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΦΕΤΑ; ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ!

Στο σπίτι ξέσπασε πόλεμος. Τα αγόρια τόλμησαν για
μια στιγμή να πουν:

– Είναι ονόματα για κοριτσάκι αυτά;

– ΕΙΝΑΙ!

Οι μάχες συνεχίζονταν για ημέρες, μέχρι που τελικά βρέθηκε
η λύση. Τι κάνουν οι γονείς όταν ο καθένας θέλει άλλο όνομα
για το μικρό του; Του δίνουν δύο ονόματα!

– Λαδόκολλα Φέτα! Πώς σου φαίνεται;

– Αχ! Μοσχοβολάει!

